Michel Lentz,

Ons Heemecht

Wou d'Uelzecht duerch d'Wisen zéit,
duerch d'Fielsen d'Sauer brécht,
wou d'Rief laanscht Musel dofteg bléit,
den Himmel Wäin ons mécht –
dat ass ons Land, fir dat mir géif
hei nidden alles won.
Onst Heemechtsland, dat mir sou déif
an onsen Hierzen dron.

O Du do uewen, deem seng Hand
duerch d' Welt d'Natioune leet,
behitt Du d'Lëtzebuerger Land
vu friemen Joch a Leed!
Du hues ons all als Kanner schonn
de fräie Geescht jo ginn.
Looss virublénken d'Fräiheetssonn,
déi mir sou laang gesinn.

Verkinto de tiu ĉi Leceburga poemo estas MICHEL LENTZ *(∗1820 – †1893).*

Arg-92-186 (2003-12-10 21:48:07)

Michel Lentz,

Nia hejmlando

tradukita de Manfredo Ratislavo

Alzet' jen fluas tra herbar'
kaj tra la rokoj Zur',
odore floras vin-vitar'[4]
ĉe la Mozela kur'.[5]
Jen nia land', por kiu ni
ja donus ĉion for.
Ni portas vin, patrujo vi,
profunde en la kor'.

Sinjoro, Vi ja gvidas la
naciojn sur la Ter'.
Vi gardu nian landon tra[6]
la tempoj de sufer'!
La liberemon frue jam
al ni ja donis Vi.
Lumadu de l' libero flam'
en estontec' por ni!

Traduko de la Leceburga poemo "Ons Heemecht" de MICHEL LENTZ *(∗1820 – †1893) en Esperanton de* MANFREDO RATISLAVO *(Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, ∗1938-11-04).*

MR-366-1c / Arg-92-187 (2003-12-10 22:13:03)

[4] aŭ: odore floras la vitar'

[5] Alzeto (Uelzecht/Alzette), Zuro (Sauer/Sûre) kaj Mozelo (Musel/ Moselle) estas la plej grandaj riveroj en Luksemburgio.

[6] aŭ: Luksemburgion gardu tra